

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
8:45	7:04	אלעד
8:47	6:54	בית שמש
8:46	7:11	בני ברק
8:46	7:07	חיפה
8:44	7:03	טבריה
8:44	6:51	יבנאל
8:43	6:55	ירושלים
8:44	7:02	מודיעין עילית
8:45	7:02	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שנה 13, גליון 32 (650)

פרשת אעור, י"א איר, אבות פרק ג' שעת תשפ"ד לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: מלכים א יג-יד | בבלי: בבא מציעא פ | ירושלמי: עירובין סה | תוספתא: סנהדרין יג | רמב"ם: מעשר ב

מוהרא"ש מספר

לכבוד שבת קודש

בלבד מה שצריך להכין את הבית וצריך להכין אוכל טוב לשבת, אדם צריך גם להכין את עצמו לשבת. צריכים להתכונן עם הרבה סבלנות כדי לקבל את השבת בשמחה ורגע, ולא לכעוס ולהתעצבן בשבת קודש.

חז"ל מספרים (גיטין נ"ב) על משפחה מסיימת שהשטן התישב בביתם ובכל ערב שבת הוא נסה לזרוע שם מחלקת, בכל יום ששי היו רבים שם בבית. פעם הגיע לשם רבי מאיר, והוא נשאר לשלושה ימי ששי, וכמוכן שכשרבי מאיר היה אצלם בבית לא היה מתאים לרבי, וכך עברו שלשה ימי ששי בשלום בלי לריב, ואז שמעו את קולו של השטן שאומר: "אוי לי שרבי מאיר הוציא אותי מהבית הזה".

השטן לא בחר דווקא רק באותו בית לעשות שם מחלקת בכל ערב שבת, אלא הוא דואג לעבור בכל בתי ישראל בכל יום ששי ולהכניס מתיחות, שיציקו אחד על השני, ויתעצבנו מכל דבר קטן, כך שכל בני הבית יהיו מצברחים ועצובים, וכך יכנסו לשבת עם פעס ומחלקת, וכל השבת כבר תהיה הרוסה חס ושלום. <<<<

מילה של התחזקות

תדבר הרבה עם התלמידים שלך על מדות טובות, על לפרגן לשני ולאהב את השני; זה מהדברים הכי חשובים שמנהל ושאר אנשי הצוות בישיבה צריכים לדבר עם התלמידים, ואם רואים אצל אחד התלמידים טבע קשה צריכים לעזור לו לעבוד על זה, על ידי שמדברים הרבה על אמונה, והרבה על ותרנות וכו' וכו'.

תלמד אותם מה שהלל למד עם הגר (שבת לא). "דעלך סני, לחברך לא תעביר", מה שאתה לא רוצה שיעשו לך - אל תעשה לחברך, תלמד אתם את הלמוד של ימי הספירה, שרבי עקיבא למד: "ואהבת לרעך כמוך", זה כלל גדול בתורה" (ירושלמי נדרים ט, ד; שבת לא).

תבקש מהשם יתברך על כל ילד שנפרד שהם יגדלו יהודים כשרים. (עצתו אמונה אמור תשפ"ד)

ווארט על הפרשה

ויאמר ה' אל משה אמר אל הפהנים בני אהרן, ואמרת אלהם, לנפש לא יטמא בעמיו, מהו כפל הלשון של אמירה?

רבינו הקדוש אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קכ"א) על הפסוק (תהלים מ', ח) "אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי, לעשות רצונך אלקי חפצתי", כשאדם לומד בספר, ואיפה שהוא רק מסתכל בספר הוא מרגיש שזה נכתב בשבילו, זה אומר מוסר אליו באופן אישי, זה סימן שהאדם רוצה להיות יהודי כשר, הוא רוצה לעשות את רצון השם. "אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי", כשיהודי מרגיש שהספר נכתב בשבילו, זה סימן ש"לעשות רצונך אלקי חפצתי".

יש אנשים ששומעים דרשה, או לומדים ספר, ומיד הם חושבים שזה היה טוב לההוא לשמוע, ואת זה השני היה צריך לדעת, והוא שוכח לגמרי שהוא בעצמו זה שצריך לתקן, הוא לא לוקח את דברי המוסר לעצמו רק לשני, בזמן שבאמת הוא בעצמו זקוק לזה יותר מכל אחד.

אבל אם ליהודי הראש מנח במקום, הוא יודע איפה הוא עומד בעולם, הוא יודע שיש לו עדיין מה לתקן, הוא ישמח לראות בספר דברי מוסר שהוא צריך לקרא, או לשמוע דרשה מיהודי ירא שמים שמעורר אותו על ענינים שהוא צריך לשפר. הוא יקח את הדבורים לעצמו, ויבקש מהשם יתברך שהוא באמת יזכה לתקן את הכל ולהתחיל להתנהג כראוי, ואז הוא יהיה באמת יהודי כשר.

בזה אפשר להבין את כפל הלשון בפסוק, הקדוש ברוך הוא אמר למשה רבינו שיאמר לפהנים, אבל שיוסיף את ה"ואמרת אלהם", שהוא אכן מדבר אליהם, שהם יקחו את הדבורים לעצמם, לא שהיה טוב לשני לשמוע את זה, ואז כבר יהיה "לנפש לא יטמא בעמיו", הם לא יטמאו ולא יפסלו אנשים אחרים, הם לא יחשבו שהשני לא טוב, אלא הם ידעו ויבינו שהצדיק מדבר רק אליהם, והם יקחו את דברי המוסר רק לעצמם, כדי להשתפר.

הבה נתחזק להקשיב למה שצדיקים אומרים לנו, ללמוד את הספרים שלהם ולהקשיב לדברי המוסר שלהם, ולקחת את זה לעצמנו בלבד, כדי להשתפר ולהתנהג כראוי, אז בודאי נזכה להיות יהודים כשרים אמתיים.

(תוף הנחל אמור תשס"ה)

גַּם אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדֵי כָשֶׁר

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

יום א' פֶּרֶשֶׁת בְּהַר "פֶּסַח שְׁנִי", י"ד אֵייר, שְׁנַת תשע"ו

לְכַבֹּד ... נְרוּ יְאִיר

הַיּוֹם הוּא פֶּסַח שְׁנִי; שְׁכַל הַפְּרָשָׁה שֶׁל פֶּסַח שְׁנִי נִתְּנָה דוֹקָא עַל יְדֵי אֲנָשִׁים שְׁהִיוּ טְמֵאִים וְהֵם שְׁאַלוּ אֶת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ (בַּמִּדְבָּר ט, ו-ז): "וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לִנְפֹשׁ אָדָם, וְלֹא יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא, וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפְנֵי אֹהֶלן בַּיּוֹם הַהוּא, וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הֲהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לִנְפֹשׁ אָדָם, לָמָּה נִגְרַע לְבַלְתִּי הַקָּרֵב אֶת קִרְבֵּן הוֹי"ה בְּמַעַדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל?!" וְדִיקָא בְּגַלְל שְׁהֵם לֹא הִתְיַאֲשׁוּ הֵם זָכוּ לְהוֹסִיף עוֹד פְּרָשָׁה בְּתוֹרָה, וְהֵם יָכְלוּ לְקַיֵּים אֶת מִצְוֹת הַקָּרֵב אֶת קִרְבֵּן פֶּסַח. ר' נֶתַן אוֹמֵר (לִיקוּטֵי הַלְכוֹת בְּרַפְתַּת הַפְּרוּת, הַלְכָה ה, אוֹת טז) שְׁרוּאִים מִזֶּה דְבַר עֲצוּם, כְּשֶׁאָדָם צוֹעֵק לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: "לָמָּה נִגְרַע לְבַלְתִּי הַקָּרֵב אֶת קִרְבֵּן הוֹי"ה?" לָמָּה אֲנִי שׁוֹנֵה, וְאֲנִי לֹא יוֹכֵל לְהִיּוֹת יְהוּדֵי כָשֶׁר? עוֹזֵר לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא זוֹכֵה לְהִגִּיעַ לְכָל הַדְּרָגוֹת. לְכֹן אַחֵי יְקִירֵי, תִּתְרוֹמְם מִהַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת שֶׁלְךָ, וְלָךְ אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְתִצְעַק: "לָמָּה נִגְרַע? גַּם אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדֵי כָשֶׁר! גַּם אֲנִי רוֹצֵה לְזָכוֹת לְעֵינַיִם טְהוֹרוֹת! גַּם אֲנִי רוֹצֵה מִחַ טְהוֹר! גַּם אֲנִי רוֹצֵה לְזָכוֹת לְאֲרִיכוֹת אַפְיִים – לֹא לְהִתְרַגֵּז עַל כָּל דְּבַר! אֲנִי לֹא רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת עֲבִירוֹת וְכוּ" כִּי תִזְכֶּה לְפֶסַח שְׁנִי.

דַּע לָךְ שְׁכָכַל שְׁאָדָם מְדַבֵּר אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא מִתְקָרֵב אֵלָיו יוֹתֵר, וְאִם אָדָם לֹא מְדַבֵּר אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵין לוֹ שְׁיִיכוּת אֵלָיו; אָדָם שֶׁמְדַבֵּר עִם אֲשֶׁתוֹ וְכָל דְּבַר שֶׁמְפָרִיעַ מְשׁוֹחָחִים עֲלָיו אַחַד עִם הַשְּׁנִי, לְזוּג הִזָּה יֵשׁ שְׁלוֹם בֵּית, יֵשׁ לָהֶם שְׁיִיכוּת אַחַד עִם הַשְּׁנִי. אֲבָל אִם לֹא מְדַבְּרִים אַחַד עִם הַשְּׁנִי, וְיֵשׁ רוֹגֵז וְכוּ' אֵין שְׁלוֹם בֵּית וּמִסְכָּסְכִים. כִּי גַם, וְעוֹד יוֹתֵר הוּא אָדָם עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִם אָדָם מְדַבֵּר אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְכָל דְּבַר שֶׁמְפָרִיעַ לוֹ הוּא אוֹמֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא קָרוֹב אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְדְבוּק בּוֹ, אֲבָל מִי שֶׁלֹּא מְדַבֵּר עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא לֹא קָרוֹב אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲפִילוֹ שֶׁהוּא נִרְאֶה כְּמוֹ מִי יוֹדֵעַ מָה.

לְכֹן אֵין לְאֲנָשִׁים מִשְׁגַּח מַה זֶה בְּרִסְלָב, אֲבָל חֲסִיד בְּרִסְלָב אֲמַתִּי שְׁחִי עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמְדַבֵּר עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְכָל דְּבַר שֶׁמְעִיק לוֹ הוּא מִסְפֵּר רַק לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לֹא רוֹאִים אֶת זֶה מִבְּחוּץ וְאֵף אַחַד לֹא יוֹדֵעַ שֶׁהַיְהוּדִי הִזָּה הוּא צְדִיק, הַיְהוּדִי הִזָּה דְבוּק בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

כְּשֶׁאֲתֶה קָם בְּבִקְרַת תְּלַף מִיד לְמַקְוֵה, בְּפֶרֶט עֲכָשׁוּ בִימֵי סְפִירַת הָעֶמֶר. כְּפִי שְׂרַבְנוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, סְפִירַת הָעֶמֶר חֶלֶק ב', סִימָן ב): שְׂצָרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד בִּימֵי סְפִירַת הָעֶמֶר לְלַכֵּת לְמַקְוֵה אִם הוּא בַעַל קָרִי, וּמִיד לְהִנַּח טְלִית וּתְפִילִין. אֲנִי מַקְוֶה שֶׁתִּתְחַיֵּל לְשִׁמוּעַ בְּקוֹל רַבְּנוֹ וְתִקַּח כְּפָה דְקוֹת בְּכָל יוֹם לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל אוֹתוֹ, וְכָל מָה שֶׁמְפָרִיעַ לָךְ תִּסְפֵּר לוֹ, כִּי יְהִי לָךְ חַיִּים טוֹבִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל דְרָכֶיךָ.

יוֹם טוֹב.

(עֲצָתוֹ אֲמוּנָה בְּהַר תשע"ו)

לָמָּה הוּא עוֹשֶׂה אֶת זֶה? לָמָּה הוֹלֵךְ לוֹ כָּל כִּי בְחַיִּים לְשִׁטֹּן שְׁלֹא יְהִי שְׂמֵחַ בְּבֵית יְהוּדֵי בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ? כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׂמִי שִׁיְהִי שְׂמֵחַ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ כְּבָר יֵלֵךְ לוֹ טוֹב כָּל הַשְּׁבוּעַ הַבָּא, יְהִי לוֹ שְׁבוּעַ מְצַלַח גַּם בְּרוּחָנִיּוֹת וְגַם בְּגִשְׁמִיּוֹת, יְהִי לוֹ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְהַמְזַל הַטוֹב יִרְדֹף אַחֲרָיו כָּל הַשְּׁבוּעַ אִיפָּה שֶׁהוּא רַק יֵלֵךְ וּמָה שֶׁהוּא רַק יַעֲשֶׂה.

הַשִּׁטֹּן לֹא מְפָרְגֵן אֶת זֶה לְאָדָם, וְלְכֹן הוּא יוֹדָא שְׁבִיּוֹם שְׂשִׁי יְהִי מֵתַח, כִּי שְׂגַם הַשַּׁבַּת כְּבָר תִּצְטָרֵף עִם הַמַּחְלוּקוֹת וְהַכַּעַס, וְאֵז הוּא כְּבָר שְׁחַט לְאָדָם אֶת כָּל הַשְּׁבוּעַ.

הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (עֵינֵי תְקוּנֵי זֶהר, דף קכ"ה ע"ב הַפְּסוּק שְׁמוֹת ל"ה, ג) "לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת", הַתּוֹרָה מְזַהֵרָה אוֹתָנוּ שְׁלֹא נִדְלִיק אֵשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, מוֹסִיף הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ לָזֶה עוֹד מִלָּה, "לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ, הַכַּעַס", לֹא תִבְעֵר אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַכַּעַס בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ. צְרִיף לְהִזְהַר מִהַכַּעַס בְּשַׁבַּת יוֹתֵר מִמָּה שְׁנִזְהָרִים מֵאֵשׁ, כַּעַס בְּשַׁבַּת מְבִיא עֲנִיּוֹת לְכָל הַשְּׁבוּעַ, הָאָדָם מְאָבֵד אֶת מְזֻלוֹ הַטוֹב, וְזֶה מְבִיא לוֹ הַרְבֵּה סִבָּל וְצָרוֹת לְשְׁבוּעַ הַבָּא.

זֶה לֹא קָל; יְהוּדֵי עוֹבְדֵי קֶשֶׁה כָּל הַשְּׁבוּעַ, וְכִשְׁהוּא מַגִּיעַ הַבֵּיתָה בַּיּוֹם שְׂשִׁי וּבְשַׁבַּת, הוּא צְרִיף קִצַּת מְנוּחָה, קִצַּת רוּגֵעַ, וְהוּא עֹלֵל בְּקִלוֹת לְהִתְרַגֵּז בְּבֵית עַל הָאִישָׁה וְהַיְלָדִים כְּשֶׁלֹּא הִכַּל הוֹלֵךְ כְּמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה. אֲבָל מָה אָדָם לֹא עוֹשֶׂה בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה, הַצְּלָחָה, בְּרִיאוֹת. אִם הַיְהוּדִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב שְׁכָל הַהַצְּלָחָה שְׁלוֹ שֶׁל כָּל הַשְּׁבוּעַ תְּלוּיָה בְּשַׁבַּת שְׁלוֹ, אִם הוּא יַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ רְגוּעַ וְשְׂמֵחַ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, אֵז כָּל הַשְּׁבוּעַ שְׁלוֹ יֵלֵךְ לוֹ טוֹב, אֲזִי יְהִי לוֹ קָל יוֹתֵר לְהִתְאַפֵּק מִכַּעַס, לֹא לְהִתְרַגֵּז עַל כָּל דְּבַר קָטָן, וְאֲפִילוֹ לֹא עַל דְּבָרִים גְּדוּלִים. אֲדַרְבָּה הוּא יִכְנִיס אֲוִירָה נְעִימָה בְּבֵיתוֹ, הוּא יִכְנִיס שְׂמֵחָה לְבֵיתוֹ, הוּא יִשְׂמַח אֶת הָאִישָׁה וְהַיְלָדִים, וְזֶה יְבִיא לוֹ אֶת הַהַצְּלָחָה הַגְּדוּלָה בְּיוֹתֵר.

אַשְׁרֵי מִי שֶׁשׁוֹמֵר עַל רוּגֵעַ וְהוּא לֹא נִהְיָה בְּכַעַס אֵף יוֹם, וּבְיוֹדָאֵי לֹא בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ. כִּי עֵיקַר הַשְּׂלֵמוֹת שֶׁל הַשַּׁבַּת הִיא כְּשֶׁמְקַבְּלִים אֶת הַשַּׁבַּת בְּשְׂמֵחָה, שְׂמֵחִים עִם הַשַּׁבַּת הַקְּדוּשָׁה.

אֶת סְעוּדוֹת הַשַּׁבַּת יְכוֹל יְהוּדִי לְנַצֵּל לְהַכְנִיס נְעִימוֹת בְּבֵיתוֹ, הוּא יְכוֹל לְהַחֲיוֹת אֶת בֵּיתוֹ וְלְהַפְּךָ אוֹתוֹ לְגֵן עֵדֵן, אִם הוּא מְנַהֵל סְעוּדוֹת שַׁבַּת יְפוֹת.

שאלות ותשובות ברסלב

האם לחלק את הירושה לילדים בחיי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ברצוני להודות מאד על השיעורים היפים שראש הישיבה שליט"א מוסר, אני אמנם לא מסתובב בהיכל הקודש, אבל אני שומע את השיעורים ואני לומד על פי סדר דרך הלמוד, ותוך זמן קצר ברוך השם סימתי את כל הש"ס, כמה פעמים משניות, ופעמים תוספתא, אני גם עובר על הפרשה, יש לי שיעור בנ"ך; ועוד הרבה שיעורים שאני אוהב באמצע.

כבר חתנתי את כל הילדים ברוך השם, וגם העבודה שלי כבר מתבצעת היום בעקר על ידי העובדים שלי, אני נכנס רק כמה שעות בשבוע לעבודה, ועכשיו סדר דרך הלמוד מאד עוזר לי, זה ממלא את זמני, ונותן לי ספוק להמשיך עם היום.

יש לי ענני שאני רוצה לשאול אם ראש הישיבה שליט"א יכול להבהיר לי, יש לי כמה נכסים ששמרתי לילדים, ואני חושב לתת להם את זה כבר עכשו, כי כך אני יכול לדאג שכל אחד יהיה מרצה ולא יריבו אחר כך חס ושלום, אבל אחד מחברי הראה לי מה שאומר הש"ה הקדוש (פרק דרך ארץ את כ"ט) בענין, אעתיק את לשונו הקדוש שהוא כותב שם "אבל ראיתי מקצת אבות כשיש להם עשר, כבואם לזימם, נותנים לבניהם לכל אחד סך גדול אחר שהם נשואים, ומחזיקים לעצמם כפי שיעורא שמשערים שיהיה להם די כל ימי חייהם. זהו שטות גדול, והוא שטות אשר יכול לבא לידי עבירה גדולה, פי מי יודע מה יולד יום, אולי תהפך הגלגל על האב, ואוי לאב שיבא על שלחן בניו, כי הוא דבר שנגד השבע, והבנים מחזיקים את אביהם, והוא עליהם פעל הפכד, אף שהוא העשירים, כבר נשפח מהם כל השבע, ומפח זה באים הבנים לידי עון גדול, על פן כל חכם וכל הרואה את הנולד לא יעשה כזה רק לענין לתן נדוניא לעשות שידוך חשוב וכשר יעשה, מפני שזה הוא תכלית גדול, אבל לחלק ולתת מתנות גדולות אחר כך לא יעשה כלל כל מי חזיו פי אין רעה בעולם כרעה הזו שאב או אם יסמכו אל שלחן בניהם רע ומר פמות", התבלבלתי מזה לגמרי, ואני לא יודע מה הדבר הנכון לעשות. יש לי חשק גדול לעזור להם, ואני גם רוצה שהם יחיו בשלום.

כמו כן רציתי לדעת, אם אני מחלק יותר מחמש לצדקה, האם זה נקרא שלקחתי מהילדים מה שמגיע להם על פי ישר?

יישר פח

תשובה:

בענין ה' תהפוך ב' פרשת קדושים, כ"ט ניסן, י"ד לעמר, שנת ה'תשפ"ד לכבוד... גרו יאיר קבלתי את מכתבך. אם אתה רוצה לחסוך מחלוקות אצל הילדים - אתה לא צריך לחלק את הרכוש שלך בחייהם, אלא תכין צנאה על פי תורה. תחלק את הרכוש לילדים, שאחרי הפטירה הם יקבלו ירושה. על פי תורה רק הבנים יורשים, ואם רוצים לתת לבנות - צריכים לרשם שנותנים להם מתנה, לא ירושה, כך אין מחלוקות. כך נכון לעשות, וכך רבי נתן היה מבקש מאנשי שלומינו שכולם יכתבו צנאה כשהם עדיין בריאים ושלמים, כדי למנוע מחלוקות בין הילדים.

במשך השבוע אדם עסוק בדרך כלל, אין לו מידי הרבה זמן לטפל במשפחתו וילדיו. במשך השבוע מגיעים הביתה לפעמים מאוחר מאד, כשהילדים כבר ישנים, כך שלא יוצא כמעט לדבר עם הילדים במשך כל השבוע.

אבל בשבת קודש כשיושבים בשלחן השבת עם הילדים, יכולים לנצל את הזמן להוריד את עצמו אל הילדים, לשמוע מה שיש להם לספר ולדבר עמהם דבורי אמונה, לספר להם ספורי צדיקים, לשיר אתם את זמירות השבת וכו'. ממש חבל שמעט הזמן מכל השבוע שנמצאים עם הילדים יעבור בלדבר שטיות. או יותר גרוע, בלשון הרע ורכילות.

אנשים עושים טעות בזה שהם מכינים רק דברי תורה לומר בסעודת שבת, לילדים אין תמיד סבלנות לשמוע תורות, הם כבר לומדים כל השבוע מספיק בתלמיד תורה ובבית הספר, בסעודת שבת הילדים רוצים לשמוע ספורים יפים של צדיקים, לשיר יפה ביחד, הם רוצים שמישהו יקשיב למה שיש להם לספר איך עבר עליהם השבוע, ועם קצת סבלנות יכול האבא להכניס חיות בכל המשפחה, רק מסעודות השבת. מספרים על גדול מישראל מסים שלא הצליח לצערנו עם הילדים שלו, והיה לו שכן יהודי פשוט שכן זכה לילדים מצלחים, בסוף ימיו אותו גדול אמר, שהוא היה מתמיד גדול ולכן הוא היה גומר את סעודת השבת מהר מאד ומיד התנישב ללמוד בהתמדה גדולה, אבל השכן שלו היה יהודי פשוט, הוא היה מאריך בסעודת שבת, הוא היה שר עם הילדים, הוא היה מדבר אתם, לכן הילדים שלו היו כל כך מצלחים, עכשיו הוא מתחרט למה הוא לא האריך יותר בסעודת שבת כמו השכן, הוא סבר שאם הוא היה מבלה יותר עם הילדים שלו, הוא היה מצליח יותר.

לילדים מאד חשוב שההורים יקדישו להם זמן, רק כך הם יכולים לגדול בריאים ברוחניות ובגשמיות. לכן, הורים שדואגים לטובת ילדיהם, צריכים לראות לפחות פעם בשבוע בשבת קודש לנצל את ההזדמנות ולהקדיש זמן לילדים, זה ההשקעה שמביאה רוחים מאד גדולים לראות הרבה נחת יהודית מהילדים.

(קונטרס גוט שבת)

תזכורת דרכונים: זה הזמן לבדוק את תוקף הדרכונים בכדי שנוכל להגיע לאומן ראש השנה

עם כל יום שעובר, מתרבים הגעגועים והכיסופין של אנשי שלומינו לראש השנה של רבינו, מרגישים באויר את קריאתו של רבינו 'איש בל יעדר', 'בראש השנה אני יכול לתקן את כולם', אנשי שלומינו כבר מתכוננים לקניית כרטיסי הטיסה, חברות התעופה כבר מתכוננים בימים אלו לתכנן בקפידה את מסלולי הנסיעה שיהיו על צד היותר טוב כדי להגיע לרבינו לימי ראש השנה תשפ"ה.

הדבר פשוט וברור שאי אפשר להגיע לאומן על ידי קניית כרטיס טיסה בלבד, כי לרבינו הדבר הראשון שצריך זה תפילה, בלי תפילה אי אפשר להגיע לכלום, ובפרט לא לראש השנה של רבינו, כי על הדבר הזה משתטח הס"מ לארכו ולרחבו להביא מניעות לדרך, ובפרט כשזה כבר שנתיים ימים שהמצב באוקראינה מעוון מאוד עקב המלחמה, ואף על פי כן עם המון תפילות זכו רבבות ישראל להגיע לרבינו עם נסיעות נהדרות ומיוחדות, בכל מיני אופנים ודרכים, ורבים מאנ"ש זכו ואף היו בדרך בקברי הצדיקים כמו הציון הקדוש בליזענסק ועוד, וברוך השם שאף באומן עצמו לא היו שום חסרונות, וכל המזוודות הגיעו בשלום עם המון תפילות, והאכסניות היו על צד היותר טוב, וכולם חזרו הביתה עם מזוודות של ישועות ברוחניות וגשמיות.

גם בשנה זו שופכים אנשי שלומינו שיח לפני הקב"ה שיזכו להגיע לרבינו. בזמן זה שהעסקנים המסורים עסוקים מעל ראשם אודות התוכניות על הנסיעה בשנה זו, כיצד ניתן יהיה לעשות זאת יותר טוב ויותר נח מהשנה הקודמת, ואנשי שלומינו מוסיפים תפילה מיוחדת עבורם שיזכו להוציא את התוכניות מהכח על הפועל והשם יתברך יהא בעזרם, אנו מקווים בעז"ה בשבועות הקרובים לעדכן את כל העדכונים אודות הנסיעה לאומן, אבל כעת יש תזכורת דחופה: בדיקת הדרכונים, כדברי הרה"ק ר' נתן ז"ע: אילו היתה כל הדרך זרועה בחרבות מחודדות, עדיין הייתי גוחן על ידי ועל גרליי כדי להגיע לציון, אבל בלי פאספורט? לא אבוא. והייתי עושה כל המאמצים לקבל פאספורט.

מאוד מומלץ מכל אחד שיבדוק היטב את הדרכונים, שלו ושל צאצאיו, ולראות מתי היפג תוקף כי בהרבה מדינות אי אפשר להיכנס רק עם דרכון שהוא בתוקף לכל הפחות שש חודשים, ולכן צריך לראות שהדרכון בתוקף לכל הפחות עד חודש אפריל 2025, ואם אין תוקף כזה, יש לחדש את הדרכונים בהקדם, מי שאין לו דרכון בתוקף חייב להזמין תור באחת הלשכות של משרד הפנים ואחרי הפגישה לוקח כשישה שבועות עד שהדרכון מגיע לביתו. מי שכבר היה לו דרכון ביומטרי יכול להזמין דרכון בצורה מקוונת אף ללא הגעה פיזית למשרד הפנים, ויקבל דרכון לביתו תוך ששה שבועות, אבל בדרך זו הדרכון יהיה בתוקף רק חמש שנים ולא עשר שנים. כמו כן יש אפשרות להוציא דרכון חירום בשדה התעופה, אבל זה מאוד יקר ולא משתלם, ולכן החכם עיניו בראשו לטפל בזה בעוד מועד, כמו כן הבחורים החשובים צריכים לבדוק את מעמדם בעניין הגיוס, שלא יגיעו לכלל עגמות נפש.

אומן ראש השנה זה משהו שעבור אנשי שלומינו אי אפשר לוותר עליו, כי לב יודע מרת נפשו, כמה הוא צריך לשוב בתשובה, וכל אחד רוצה להיות באמת ירא שמים, וכל אחד צריך ישועה גדולה, ואיך אפשר להישאר בבית כשרבינו הבטיח שהוא יהיה העורך דין של כל אחד המגיע אליו לראש השנה, ואף שהס"מ זורק הרבה אבנים והרבה רגליים בכל צידי הדרכים, בכל זאת אנשי שלומינו מנצחים אותו עם המון תפילות, וזוכים להגיע לרבינו לימי ראש השנה.

אומן אומן ראש השנה

אם אתה מחלק צדקה אזי הצדקה תציל אותך מללקת לגהינום, כפי שכתבנו הקדושים מספרים (בבא בתרא יא.) היתה שנת בצרת, לא היה מה לאכול, הלך מונבז המלך וחלק את כל רכושו לעניים, שאלו אותו: "מה אתה עושה? למה אתה מחלק את כל כספך לצדקה? תשאר לילדים, הוריהם נתנו את כל כספם לילדים ואתה מחלק את כל הכסף לצדקה?!" ענה להם מונבז המלך: "אבותי גנזו למטה, ואני גנזתי למעלה", אבותי גנזו בעולם הזה, ואני גנזו בעולם הבא, "אבותי גנזו במקום שהיד שולטת בו, ואני גנזתי במקום שאין היד שולטת בו", אבותי גנזו את כספם אצל אנשים יכולים לגנוב את זה, אצל אני גנזתי את כספי במקום שאף אחד לא יכול לגנוב את זה, "אבותי גנזו דבר שאין עושה פירות, ואני גנזתי דבר שעושה פירות", אבותי גנזו במקום שהוא אינו מתרבה, אצל אני התבאתי את כספי במקום שהוא הולך ומתרבה כל הזמן. פי בזה שעזרתי ליהודי, עושים חסד עם יהודי, מקבלים זכות של כל התורה והמצוות של אותו יהודי, "אבותי גנזו ממון, ואני גנזתי אוצרות נפשות", אני מציל חיים של אנשים, "אבותי גנזו לאחרים, ואני גנזתי לעצמי", אבותי לא גנזו לעצמם אלא לאחרים, אצל אני גנזו לעצמי לעולם הבא, "אבותי גנזו לעולם הזה, ואני גנזתי לעולם הבא, שנאמר (ישעיה נח, ח): 'וה'ה' לנפיק צדקה, כבוד ה' יאסף'".

השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה יואל הכהן ראובנבערג הי"ו קרית יואל
חבר ההלה במוסדותינו הקדושים
לרגל שמחת איוסי בתו למזל טוב ע"ג

מו"ה נחמן ניישטיין הי"ו בארא פארק
מלמד מונחה במוסדותינו הקדושים
לרגל הולדת בתו למזל טוב

מו"ה ראובן בירנבוים הי"ו קרית ברסלב
לרגל הולדת בתו למזל טוב

מו"ה אברהם צוויבל הי"ו קרית ברסלב
לרגל הולדת בתו למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:40	20 ד' לאחר זמן דהה"נ מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לאחר דהה"נ ערבית בימי חול 19:30	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לאחר זמן דהה"נ	9:15 ברכות	ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
21:30 שמיעת שיעור יום א' בשעה 20:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
20:30 שמיעת שיעור יום ג' בשעה 29/6	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
20:30 שיעור דף היומי בנר הירדן	20:30	ד' לפני השקיעה	10:00 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	מוזיעין עילית רשב"י 19
21:30 יום רביעי בשעה 21:30	21:30	ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לאחר דהה"נ	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
21:15 שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
---	21:00	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	רמה ד' רח' תלמוד בבלי 24 דירה 18
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	